Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Scala coeli

Johannes <Gobi, Iunior>

[Straßburg], 1483

H

urn:nbn:de:bsz:31-106862

Visual Library

gracias ago· quia ñ tribuit mihi
tam execrabilem formam.

De Gula·

Peccatum gule multa ma-
la facit in nobis. ¶ Prio
eſt damnatõis iductiua·
Refert Grego· in li. dyal. φ fuit
quidã preſbiter Atthanaſi⁹ noie
qui dieb⁹ ſuis ycomie rem terribi
lez narrat eueniſſe· ibi nãqꝫ qddã
monaſteriũ habꝫ qd̃ Congolaten
dicitur. in quo quidaꝫ monachus
magne eſtimatõiſ hẽbatur· bois
quippe tenebatᷣ morib⁹· in omni
actõne ſua ꝯpoſitus· ſed ſicut ex fi
ne patuit longe aliter ꝙ appare-
bat fuit· Nã cum ieiunare ſe cuꝫ
fratrib⁹ demõſtraret occulte mã-
ducare conſueuerat qd̃ ei⁹ vicini
frẽs oino neſciebãt. Hꝫ corpus ſu
peruenięte moleſtia ꝛ ad vite ex-
trema ꝑductus eſt· Qui cũ eſſet i
fine· frẽs oẽs qui in moãſterio e-
rant ad ſe vocauit· Ait illi vt pu-
tabant moriẽte tali viro magnũ
q̃d ac delectabile ſe ab eo audire
crediderũt. Quib⁹ ipe afflict⁹ et
tremẽs compulſus eſt ꝑdere· cur
hoſti tradit⁹ exire. Nam dixit qñ
me vobiſcum ieiunare credebatiſ
occulte comedebã. ꝛ nũc ecce dra
coni tradit⁹ ſum q̃ cauda ſua mea
genua pedes ꝛ collum ligauit. ca
put aũt ſuũ intra meũ os ſpirituꝫ
meũ abibens abſtrahit. Quib⁹ di
ctis ſtatim defunct⁹ ẽ atqꝫ vt peꝛ
tendi liberari potuiſſꝫ a dracone
expectatus non eſt. qd̃ nimirũ cõ-
ſtat qꝛ ſola vtilitate audientiũ vi
derit· qui cũ hoſtem cui traditus
fuerat ꝛ innotuit ꝛ non euaſit·

De hereſi·

Hereſis multa mala iducit
i nobis. ¶ Primo eternã
damnatõne. Refert jaco
bus de vitriaco φ quidam hereti
cus monitus a ſuis amiciſ vt i ad
uentu inquiſitoꝝ ſe fatuum ſimi-
laret i eccłia ſe ligari ꝑmitteret.
ne comburētur ꝛ genus ſuũ ꝯfun
deretᷣ· jlle acq̃euit ꝛ fecit· ꝛ clau-
ſa ianua quidam demoniacuſ qui
ibi erat fractis vinculis ad hẽti-
cum acceſſit dicens· Tu credis e-
uadere manus inquiſitoꝝ ꝑ frau
dem. ſed ego faciam officiũ eoꝛuꝫ
ꝛ congregãs multa ligna ipm cõ
buſſit. ¶ Item ad idem· Dũ qui
dam monachus ſemel iret ꝑ viaꝫ
occurrũt ei heretici ꝛ ipm repre-
hendunt. quia ſolus ꝑgebat· Tũc
reſpondit monach⁹· allegãdo di-
ctum Euangelij. miſit diſcipulos
binos. Tunc monachus· hoc intel
ligitur de loco ad quem ipe erat
ventur⁹ ꝛ non receſſur⁹. ꝛ qꝛ deuſ
receſſit a vobis. ꝛ demon ad tollẽ
dum vos venit ego conſiderans
φ iſte locus veſter erat locus cor
ruptõis ſolus veni. Tunc diabol⁹
ſubito veniẽs eos d̃ medio ſubtra
xit· Scdo iducit ſacroꝝ priua tõꝫ

Quidam hereticꝰ fuit qui nunq̄
ab indignis miſterijs volebat re
cipere ſacrã. nec audire verbũ di
Quadã die videbat' ſibi ꝙ ſũme
ſitiebat ⁊ leproſus cuȝ corda pul-
cerrima trahebat aquã pulcerri-
mã de puteo. ad quẽ accedẽs hẽ-
ticus rogabat vt ſibi potũ dona-
ret. Cui leproſus. Quõ potes a me
petẽ cũ ſim leproſus. ait hẽticus.
Licȝ ſis leproſus tñ nõ tãgis aq̄
nec corrumpis. ita dico tibi ait le
proſus de ſacramẽtis. Itẽ hẽticus
quidã dicebat ꝙ nõ erãt niſi duo
v̄ba i p̄dicatõne. ſcȝ declina a ma
lo ⁊ fac bonũ. Audit aliꝰ. Si hõ
iret ad ſanctũ jacobũ ⁊ petẽt viã
ſufficẽt ne ei ꝙ dicẽt. vade ꝑ bo-
nas ⁊ dimitte malas. certe ñ. ꝑmo
oportet oñdere picka malaꝝ ⁊ di-
rectõnẽ bonaꝝ viaꝝ ¶ Tercõ idu
cit alioꝝ corruptõnẽ. Legit' in li.
de. vij. donis ſpũſſ. ꝙ dũ quidã hẽ
tici veniſſent ad cellam cuiuſdaȝ
ſancti viri. tantus fetor repleuit
cellã ꝙ vix poterat reſpirare. Cũ-
qȝ ſanctus poſt ꝯmeſtionẽ ⁊ receſ-
ſum eoꝝ rogarȝ deũ vt oñdẽt cau
ſam fetoris. reuelatũ ẽ ei ꝙ igreſ-
ſus hẽticoꝝ cã erat ¶ Itẽ ad idẽ
Dũ Eps Tholoſanꝰ p̄dicaret ſemꝫ
⁊ i ſuo ſmone dicẽt ꝙ hẽtici erãt
lupi. ⁊ fideles erãt oues. ſurrexit
vnꝰ hẽticꝰ quẽ excecauerat ⁊ na-
ſum abſciderat. comes montis for
tis. ⁊ clamauit. Vidiſtis vnq̄ ouẽȝ
q̄ ſic momorderat lupũ. reſpondit
Eps. Tu vides ꝙ in iſtis abbatijs
oĩs oues morãtur ibi. Sȝ aliqua
in grangijs q̃bꝰ dãtur canes ad
dilatõnes lupoꝝ. Roma eſt ſicut
abbatia. ſȝ cetere ꝓuincie ſunt ſi-
cut grangie. in q̄ ſunt mtte oues.
quibꝰ dati ſunt canes. i. latrones
⁊ principes vt lacerẽt voſ Quar
to īducit veritatis maifeſtatõnẽ
Refert Ceſariꝰ ꝙ dũ multi hẽtici
fuiſſent ducti ad ignẽ. vnꝰ illoȝ
pñia ductꝰ incepit dubitare ſi pe
nitẽtia ſibi ꝓficeret. ⁊ dũ cõforta
tus a quodã fideli ꝯfiteri incipet
q̄nto plus prodi dicebat i ꝯfõne.
tanto ignis in q° dẽbat ꝯburi di-
minuebat'. ⁊ ꝯpleta ꝑfecta ꝯfõne
⁊ abnegatis erroribꝰ ⁊ ꝯfeſſa veri
tate ignis appuit extinctus.

De hiſtriomibus

Hiſtriones multa mala fa-
ciunt. ¶ Primo defrau-
dant. Unde Philippꝰ rex
Francie ioculatores inſpiciẽs ait
Demonibus immolauit veſtes. et
auferunt a menbris chriſti qui hi
ſtriombus eas donant. ¶ Scdõ
ad damnatõnem prouocant. Legi
tur ꝙ cum quidaȝ frater eſſet fa-
miliaris cuidã ſancte mulieri quã
moleſtabat frequenter demon.
nocte p̄cedẽte anq̄ p̄dicarȝ fr̃ ap
puit ei demõ di. cras p̄dicabo mi
rabili mtitudi in pñtia tal fris.

Cũq; in craſtinũ ꝑdicaret q̄dã
ioculatoꝛ veniẽs añ eccłiaʒ vana-
ſcallos ſuos explicauit.⁊ ꝑplm to
tum ab eccłia extraxit. Tũc demõ
ad mulierem. iſti ſunt ꝓcuratoꝛes
mei ⁊ ꝑ eoꝝ induſtria impleo cu-
riam meã. ¶ Item refert Fulgẽ-
tius ꝙ dũ Diogenes factꝰ fuiſſet
ſenex coꝛreptus febꝛe. ad vmbꝛaʒ
cuiuſdam arboꝛis vidit turmam
maximã ocurrere ad ſpectacła io-
culatoꝝ. Tũc ait. O quãt ſtulticia
hoim concurrũt ad feras hoĩbus
repugnãtes.⁊ moꝛtłia iacula am-
plexãtur.⁊ me ꝑtereũt cũ natura
li doloꝛe certantẽ. ¶ Tercõ nocu-
menta inducit. Refert iacobꝰ de
vitriaco ꝙ quidã hiſtrio peſſime
receptus in q̄dam abbacia occur
rẽt abbati caritatẽ receptoꝛiſ mi
rabiliter ꝯmẽdauit dicẽs. ꝙ ꝺ ce
tero oĩs ꝯmitteret ⁊ ip̃e ꝑ ſex vł
q̄ttuoꝛ leucas deuiaret ad ipſam
Tũc abbas iratus dũ in nocte ad
abbatiã veniſſ;. receptoꝛẽ hoſpitũ
depoſuiſſ; ⁊ puniuit multũ. ſ; po-
ſtea ſcita veritate reputauit ſe ꝺ-
ceptum. ¶ Item refert iacobꝰ de
vitriaco ꝙ cũ quidaʒ hiſtrio veniſ
ſet ad q̄ndam eccłiam ⁊ vidiſſ; op
timũ pꝛandium patum ſaltare in-
cepit. ſ; ſacerdos cui diſplicebat
ſuus aduẽtus ſic ait. Nõ ꝯmede-
mus quouſq; fecerimꝰ candelma
q̄ ardeat coꝛã deo. qui cũ iuuaret
eũ ⁊ iuxta poꝛtaʒ ꝯplicaret liemẽ
Dum hiſtrio extra poꝛtam pedes
tenuiſſet. ſacerdos clauſit hoſtiũ.
⁊ deinꝰ clamauit. Poꝛta ad alios
ſanctos vigilias tuas. quia ſancti
noſtri non indigent. ¶ Quarto
ad diſſolutõnem excitat. Refert
iacobꝰ de vitriaco. ꝙ cũ quidã la
trones veniſſent ad domuʒ cuiuſ-
daʒ hiſtrionis de nocte ip̃e eos vi
dẽs clamauit. kariſſimi. neſcio q̄d
poteſtis hic vidẽ de nocte. cũ ego
de die nihil inueniam.

De hoſpitalitate.

Hoſpitalitas multa bona
facit in nobis. ¶ Primo ẽ
xp̄i receptiua. ¶ Refert
Grego. ꝙ cũ quidã pꝛfamilias re
cipet oĩs ꝑegrinos. ⁊ ſemel vnuʒ
miſerum in apparẽtia recepit. cui
cũ vellʒ aquã ad lauandũ manus
ꝓbere vrceus ſubito euanuit. q̄d
ille admirãs cũ cogitarʒ q̄s eſſet
ꝯgnouit ꝙ chꝛiſtꝰ erat quẽ rece-
perat. ¶ Scd̃o ẽ tẽpalium reruʒ
młtiplicatiua. Refert Gilbertꝰ
ꝙ q̄dã ciuis fuit q̃ nũq̃ ſine pau-
peribꝰ vellʒ ꝯmedẽ. Cũq; q̄dã die
a mane vſq; ad veſpaʒ expectaſſ;
vt hoſpitẽ paupeʒ poſſ; hic vidit
vnũ ſenem i veſte alba cũ duobꝰ
ſocijs in platea ciuitatis manẽ.⁊
cũ inuitaſſet eos ad ſuũ hoſpitium
reſpõſum accepit ab eo. ꝙ ñ pore
rat. qꝛ ſummerſiõi ciuitatis erat
intentus. Et cum ſenex quoddam
ſudarium extraxiſſet ⁊ extendiſſ;
ſuper mediam ꝑtem vꝛbis. ſtatĩ
ſummerſa ẽ cuʒ hitatoꝛibꝰ ſuis.⁊

cum alteram vellet pimere. rogatur a ſocijs vt ꝓpt hoſpitalitatis domuz que ibi erat deſiſteret ab illo malo. Qui aſſentiens mediaz ꝑtem dimiſit illeſam.

De humilitate.

Humilitas multa bona facit. ¶ Primo eſt demonis liberatiua. Legit' in vitaſ patꝝ ꝙ cū abbati Machario diabolus cū falce occurriſſꝫ. nec velſet dimittere ꝓpter quācunqꝫ virtutem. dum oppoſuiſſet humilitatem ſtatim fugere cepit. qꝛ hanc xp̄s in naſcendo. in p̄dicādo. in ſocietate ſecum habuit. ¶ Itez ad idem Legitur ꝙ cū diabolꝰ cū infinitis laqueis apparuiſſet beato Anthonio. beatꝰ anthoniꝰ flens ait. Quis poterit euitare iſtos laqueos. ꝛ reſponſum eſt ſibi. Humilitas frāgit oīa. qꝛ eſt oīm donorum ſp̄ūſſancti apertiua. ſapiētie introductiua. caritatis reformatiua. ſ̄pentis īfernalis dep̄ſſiua. fūdamentū bonoꝝ. aq̄ductus graꝝ. clauis p̄adiſi. balſamuz odorē diffundens ꝛ ſpōſa xp̄i vera. ¶ Itez ad idem. Cū quidā ſenex iquietaret' a demone ꝛ interrogaſſꝫ cām Rn̄dit. qꝛ depoſuiſti armaturam p̄fectiſſimā huilitatis. q̄ reformat pacē inter deū ꝛ homies. ꝛ turris fortiſſima. ꝛ cenamentum celeſte. Et iſte armature portātur qn̄ pſone humiles diligūtur. qn̄ fugis altitudīes. qn̄ cōtemnīs cūpis. qn̄ huilia officia diligis. qn̄ ɔſilio acquieſcis. qn̄ ɔtumelias ꝛ correctōnes q̄ete audis. qn̄ diligēter obedis. ¶ Scd̄o eſt v̄tutis amplexatiua. Legit' i vitaſpatꝝ ꝙ cū q̄dā frater. lxx. ebdomadis ieiunaſſet. vt deꝰ ſibi reuelaret ſecretū ſcripture. occurrit ei angelꝰ dicēs. nō ieiuniū ſed huilitas eleuat hoīez ad deū. ꝛ hᵒ ſi homo aſcēdit recte Primꝰ aſcēſus eſt ſe maiori ſubdē ꝛ non p̄ferri equali. Scd̄s eſt ſubdere eq̄li. ꝛ n̄ p̄ferre mīori. Terciꝰ eſt ſubeſſe mīori. Quartꝰ eſt ſp̄nē mundū. Quītꝰ ē ſp̄nere diuicias Sextꝰ eſt ſp̄nere ſeip̄m. Septimꝰ velle ſperni ab alijs. ꝛ in his v̄tutes tibi dabūtur a deo.

De iactantia.

Iactantia multa mala īducit ī nobis. Prīo eſt huilitatis priuatiua. Le' in vitaſpa. ꝙ cū duo fr̄es per deſ̄tuz eūdo ſ̄pentē inueniſſent q̄ volebat eos iuadē. ꝛ vnꝰ illoꝝ abſqꝫ leſione ip̄m cepiſſet. ꝛ de hᵒ iactaſſet ſe abbas ip̄m rep̄hēdēt dicēs. Hec iactātia humilitatez ꝛ p̄ ɔn̄s oēs v̄tutes expoliat. Scd̄o ē vicoꝝ īductiua. Le' in vitaſpa. ꝙ dū q̄dā moāchꝰ qᵒſdā fr̄es viſitaſſet. ꝛ iactādo mirabilia de celeſtibꝰ enarraret. dū fr̄es inſtarēt apd̄ abbatem aliquid diceret. Rn̄dit Dimite eū qꝛ celeſtis eſt. ꝛ iō d̄ celeſtibꝰ loq̄tur. ſꝫ ego terrenꝰ d̄ tra

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg